

POMNOŻYCIEL (4) *sb m*

Oba o jasne; prawdopodobnie: -ciél, -ciel- (tak w -ciel).

sg N pomnożyciél (2). ◇ [G pomnożyciela.] ◇ I pomnożyciel(e)m (1). ◇ V pomnożycielu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Ten, kto powoduje powiększenie wzrost, rozwój czegoś; auctor Mącz, Cn; amplificador Mącz; propagator Modrz; auctificus Cn (4) : Auctor, Pomnożyciel Mącz 20b; [Glosy II nr 92/5; Auctor [...]] pomnożiciel. Volck 50, Sssv].

pomnożyciel czego (3): Amplificador, Rozłzerzacz/ verbale, Dignitatis meae amplificador, Powyżłżenia mego przicińćá/ Pomnożiciel dośtoyności moyey. Mącz 8b; ModrzBaz 136v; Boże pokory świętey pomnożycielu y miłośniku/ zmiłuy lię nádemną. LatHar 607.

Szereg: »początek i pomnożyciel« (1): cnotą blisko káždy do Bogá przyśtępuie: ktory ią wynálazł/ y ięft iey początkiem y pomnożycielem [qui eius est inventor, author et propagator] ModrzBaz 136v.

Synonimy: przyczyńca, rozszerzacz.

LW